

בש"פ 5468/19 - אחמד אבו סיאם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5468/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

פלוגי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית
המשפט המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 10339-08-19
שניתנה ביום 11.8.2019 על ידי כבוד השופטת ג' שלו

בשם המבקש:

עו"ד ליאור חיימוביץ'

החלטה

- מונחת בפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (עמ"ת 10339-08-19, כב' השופטת ג' שלו) אשר דחתה את ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום (מ"ת 42904-02-19, כב' השופט א' דורון) אשר הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. כתב האישום מייחס למבקש ריבוי עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי עקב מעשי אלימות שביצע לכאורה כלפי בנותיו. כמו-כן מיוחסת למבקש עבירה של הדחה בחקירה בגין שדרש מאחת הקטניות שלא לספר על מקרי האלימות. בנוסף, עת הגיע שוטר לביתו על מנת להביאו לחקירה בגין מעשיו ניסה המבקש להסתתר מפניו ועל כן הואשם גם בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. לצד כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים.
- בהליך שהתקיים בפניי בית משפט השלום הוגשו מספר תסקירי שירות מבחן והדיון בעניינו של המבקש נדחה מספר פעמים על מנת לאפשר למבקש להציג חלופת מעצר מספקת. על אף הדחיות המרובות, מרבית התסקירים

נמנעו מהמלצה על שחרורו של המבקש ועמדו על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו תוך שלילת האפשרות של חלופת מעצר בעיר רהט לנוכח הסכנה לפגיעה בביטחון של המתלוננות, שהתגוררו בעיר. בתסקיר האחרון שניתן שינה שירות המבחן את עמדתו והמליץ על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר שתכלול צו פיקוח מעצר, איזוק אלקטרוני ופיקוח צמוד של מספר מפקחים בבית אחיו ברהט. התסקיר מציין שחודש טרם לכן, במסגרת דיון בעניין של הקטינות בבית משפט לנוער, הוחלט על הוצאתן מביתן ברהט לפנימייה ביישוב לקיה.

חרף המלצת התסקיר האחרון בית משפט השלום קבע כי אין בחלופה המוצעת לאיין את מסוכנותו של המבקש שכן הקטינות צפויות לבלות בחופשות בעיר רהט וכי אין בערבים המוצעים בכדי להבטיח הצבת גבולות למבקש. על כן, הורה כאמור על מעצרו עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי דחה את עררו של המבקש בנימוק לפיו מסוכנות המבקש גבוהה וכי שירות המבחן לא נימק מדוע שינה את המלצתו. זאת, למרות שהמבקש לא נטל אחריות על מעשיו וכי המתלוננות מתנגדות לאפשרות שיחזור לעיר רהט.

3. עמדת הסנגור היא כי נסיבותיו הייחודיות של המקרה מצדיקות מתן רשות לערור. לדבריו, התארכותו של ההליך בפני בית משפט השלום – משך כ-5 חודשים – יצרה אצל המבקש הסתמכות וציפייה שההליך הוכון לקראת שחרורו וכי בית המשפט המתין עד שתאותר חלופת מעצר מספקת. עוד מצביע בא כוח המבקש על סתירה הקיימת בהנמקתו של בית משפט השלום לפיה בתחילה מופיעה הקביעה שהערבים המוצעים הותירו רושם חיובי לצד קביעה סותרת מספר פסקאות לאחר מכן לפיה הערבים לא הותירו רושם שיוכלו להציב גבולות למבקש. לגופו של עניין טענתו של הסנגור היא שהאיזון הראוי בין חירותו של המבקש לבין מסוכנותו צריך להביא לשחרורו לחלופת מעצר שכן אין בסיס להנחה כי הקטינות ישהו בחופשות בעיר רהט; המבקש משתף פעולה בהליך הנזקקות בפני בית המשפט לנוער; וכי יש לתת משקל מיוחד להמלצת שירות המבחן בתסקיר האחרון.

4. דין הבקשה להידחות. המקרה מקים עילה סטטוטורית מכוח עבירות האלימות שהוכחו לכאורה. ברם, לצורך הבירור הפרטני נכון יהיה להיכנס לפרטי המקרה בכדי להחליט בדבר עוצמת עילת המסוכנות. המבקש בן 48, נפגעות העבירה לכאורה הן שתי בנותיו בגילאים של 13 וחצי ו12 וחצי שנים. באשר לבת הראשונה, הוכח לכאורה כי המבקש הכה אותה במועדים רבים ובתדירות גבוהה מאז שהייתה בגיל גן. באירועים שבהם מתמקד כתב האישום הוא הכה אותה באגרופיו בפניה ואף הכניס שתי אצבעותיו לתוך עיניה. באשר לבת השנייה, עולה כי המבקש הכה אותה כמעט בכל יום מאז היותה בת 10 שנים. עולה לכאורה כי לא מדובר באירוע חריג אלא בדרך חיים, או ליתר דיוק דרך סיוט. השינוי הדרמטי מביצוע מעשי אלימות באופן יומיומי לחשיפת הפרשה ומעצר האב מעלה סימני שאלה לגבי התנהלותו של המבקש בתקופה זו עד שאשמתו תתברר. כך עולה, וזה החשוב בענייננו, מתסקיר המעצר לפיו התרשמות שירות מבחן היא כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות במשפחה. כך צוין גם בתסקיר האחרון.

הסנגור טען לסתירה בהחלטת בית משפט השלום, אך נראה כי הכוונה היא, וכך צוין בהחלטה, כי הערבים הינם נורמטיביים. בתור כאלה, הם יחפצו להציב גבולות אך שאלה היא האם הצבה זו תעצור את המבקש. בל נשכח כי די בחשש להישנות עבירה כדי להקים עילת מעצר. באשר לחלופה האחרונה שהוצעה, נדמה כי יש מידה מסוימת של הפיכת היוצרות. גם בהנחה שהבנות מוגנות בפנימייה בלקיה, ולא השתכנעתי שכך הדבר, הרי מה יהיה גורלן כאשר יזכו לחופשה מהפנימייה, ובמהלך שנת לימודים לא מדובר בימים בודדים.

5. סיכומי של דבר, החלטת בית המשפט המחוזי עניינית. כמצוות המחוקק ישנה בה התייחסות לאפשרות של חלופה וכן התייחסות לקשיים שעולים מתסקיר המעצר שכידוע אינו מחייב את בית המשפט. זוהי התשובה לטענת ההסתמכות של הסנגור לנוכח התמשכות הליכי המעצר. אלא, כפי שצוין בהחלטות קמא, המטרה הייתה לבחון האפשרות של חלופה. אין בכך הבטחה אלא נכונות לתור אחר אלטרנטיבה הייתה וישנה. אף אין לבוא בטרוניה על רצונו של בית משפט למצות הליכי התסקיר טרם יחליט בבקשת המעצר.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ח באב התשע"ט (19.8.2019).

ש ו פ ט